

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093

המאשימה;

- נ ג ד -

1. **בנימין נתניהו**
באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר מרחוב הארבעה 28, תל אביב
טל: 03-7155000-03-03 פקס: 03-7155001
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין מרחוב ויצמן 2 (בית אמנות), תל אביב 6423902 ;
טל: 03-5333313 פקס: 03-5333314
2. **שאול אלוביץ**
באמצעות עוה"ד זיק חן ויהל דאר מרח' ויצמן 2 (בית אמנות), תל אביב 6423902 ;
טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082
3. **איריס אלוביץ**
באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר מרח' ויצמן 2 (בית אמנות), תל אביב 6423902
טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082
4. **ארנון מוזס**
באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902 ;
טל': 03-6099914, פקס: 03-6099915

הנאשמים

תגובת הנאשמים 2-3 לתשובת המאשימה בעניין ראיון העד אילן ישועה

נאשמים 2-3 מתכבדים להגיש את תגובתם לתשובת המאשימה לבקשה שבכותרת, כדלקמן:

על תגובת המאשימה נאמר "טענו בחיטין והודה לו בשעורין" (שבועות, ר', ג'). הפוך בה בתגובת המאשימה ולא תמצא בה תשובה לטענות הקונקרטיות שמתייחסות לנסיבות הספציפיות שהועלו נגד השלמת החקירה הפסולה שנערכה לעד אילן ישועה, תחת האצטלה של "ראיון עד".

לא תמצא בה גם התייחסות כלשהי לכך שהמאשימה פעלה באופן מובהק נגד הצהרותיה שלה בפני בית משפט נכבד זה.

לא ניתן להשלים עם ראיון עד שהפך להשלמת חקירה, החורג חריגה בוטה מהמותר לה על פי דין. מדובר, בפגיעה קשה ביותר בניהולו התקין של המשפט ובזכותם של הנאשמים להליך הוגן. לפיכך, חוזרים הנאשמים על בקשתם כי ייקבע שהשלמת החקירה שנערכה - פסולה, ונוכח זאת, ובלית ברירה בשל הנזק שנגרם בעטייה של המאשימה, כי אין מנוס מהעברת העד אילן ישועה להשלמת חקירה במשטרה.

א. התעלמות המאשימה מהצהרותיה

1. המאשימה בתגובתה התעלמה מהצהרותיה שלה, החוזרות והנשנות, כי רק ככל שיעלה הצורך היא תציג לעד מסמכים נוספים, ושככלל עדותו נסמכת על מה שהוצג לו בחקירתו.
2. המאשימה הציגה לבית המשפט מצג לפיו אין להכביר בערכו של ריענון העד, שהרי עיקר החקירה מבוסס על מסמכים שכבר הוצגו לו בחקירות המשטריות. הצהרה זו באה בתגובה לבקשת ההגנה לעניין סדרי הדין ולחשש שהעלטה מניצול מוסד ראיון העדים. כך הצהירה אך לא קיימה.
3. התעלמותה של המאשימה מהצהרותיה וממצב הדברים האמיתי עליו עמדנו בבקשה, מרוקן מתוכן את העמדה שהציגה בתגובתה. על כך נוסף ונפרט להלן.

ב. הצגה פסולה של עשרות רבות של תכתובות ושיחות ומוציגים נוספים שלא הוצגו לעד בחקירתו במשטרה

4. המאשימה חוזרת בתגובתה על העיקרון לפיו המסמכים שהוצגו לעד אילן ישועה במהלך ראיון העד, אינם מסמכים חדשים, והם מוכרים להגנה זה מכבר. לדבריה, הם אינם אלא "דוגמאות נוספות" להמחשת גרסתו הכללית.
5. זו דוגמא מובהקת למענה שאינו משיב לטענה.
6. טענת ההגנה הייתה שלא ניתן לעשות שימוש ב"ריאיון עד" לצורך השלמת חקירה והצגה של עשרות התכתובות שיחות ומוציגים שונים, האוחזים מאות עמודים, על מנת שהעד ייתן את התייחסותו העניינית אליהם. זאת, בין אם מסמכים אלה מוכרים להגנה ובין אם לאו. הדגש הוא שביחס למסמכים אלה לא ניתנה גרסה של העד בחקירתו ברשות ניירות ערך ובמשטרה.
7. לא מדובר בעניין טכני, או "עוד מאותו הדבר" כפי שמנסה המאשימה לתאר בתגובתה. שהרי, התייחסותו של העד לכל התכתובות שיחה או מוצג היא התייחסות מהותית. הוא מפרש את שנאמר בה, מסביר את נסיבותיה, ומציג את פרשנותו לה. חמורים הדברים שבעתיים כאשר מדובר בכמות אדירה של מסמכים. מנסיבות ספציפיות אלה, התעלמה המאשימה כליל.
8. ניסיון המאשימה להיתלות בעניין "הסוס הטרויאני" (בש"פ 9489/06) אינו ממך העניין. שם, כל שנתבקשו העדים היה לזהות קבצים השייכים להם ושנגנבו מהם, ולא נדרשה התייחסותם לתוכן הקבצים. שהרי, אין הבדל מהותי בין זיהוי קובץ אחד לבין זיהוי קבצים רבים אחרים. כולם חוסים תחת גרסת העד ולפיה מדובר בקבצים שנגנבו ממנו. לעומת זאת, כאמור במקרה דנא, כל תכתובת, שיחה או מוצג מלווה דורשים התייחסות מהותית ושונה מרעותה. בוודאי נכונים הדברים כאשר מדובר :
 - א. במאות מסמכים שהוצגו לעד בריאיון ובאשר אליהם התביעה הפנתה אותנו לחפש את התייחסות העד לגביהם ב-"רוח הדברים" שנאמרו על ידו בין 1,361 עמודי חקירתו במשטרה ;
 - ב. התייחסות מהותית ותמציתית לעשרות מסמכים אחרים שהתייחסותו אליהם חדשה ושונה מגרסאותיו הקודמות. זאת, כפי שפורט בבקשת הנאשמים, מבלי שיש פירוט מהימן ומדויק של מה הביא את העד לומר את הדברים והאופן שבו הם נאמרו.
9. לפיכך, לא רק שאין בתגובת המאשימה התייחסות לטענות הקונקרטיות ולנסיבות שמועלות בבקשת הנאשמים, אלא, שבהתעלמות כאמור הופכת המדינה את היוצרות : היא מבקשת להציג את הדברים ולשכנע

- בעמדתה כאילו כל שנעשה בראיון העד היה תוספת שולית לדברי העד בחקירתו, בעוד שמצב הדברים שונה בתכלית. היא הפכה את ראיון העד לחקירה של ממש.
10. יתר המובאות אליהן הפנתה המאשימה גם הן אינן ממנן העניין. מדובר בהחלטות שאינן נוגעות למוסד ראיונות העדים והמותר והאסור במסגרתו, אלא לדחיית התנגדויות לשאלות חדשות שנשאל העד על זוכן העדים לראשונה. והעיקר - באותם מקרים דובר על הצגת מסמכים והתייחסויות לשאלות ספורות שעליהם העד לא נשאל במשטרה. הנה כי כן, גם במקרים אלה, אין הנדון דומה לראיה.
11. עמדתה של המאשימה הופכת סדרי עולם ואינה יכולה להתקבל. אם נתייחס ברצינות לעמדתה, הרי שלתפיסתה די היה לה שבחקירה יוצגו לעד תכתובת אחת, שיחה אחת ומוצג אחד, ובכך הייתה חקירתו באה לידי מיצוי. את יתר המוצגים רשאית היא להציג לעד במסגרת "ראיון העד". שהרי, לשיטת המאשימה, כל יתר המסמכים הם "more of the same".
12. מופרכות עמדה זו עולה מאליה. היא מרוקנת מתוכן את משמעות חקירות העדים במשטרה. בכך, מבקשת המאשימה להפוך את היוצרות: להפוך את מוסד ראיון העד לחקירה, את התובעים לחוקרי משטרה ואת משרדי הפרקליטות לחדר חקירות.
13. ראיון העד אינו חקירה והוא לא נועד להיות כזה. הוא לא נערך על פי חוק; אין בו את היראה המתחייבת מהמעמד הפורמאלי בו העד נשאל שאלות והוא מחויב להשיב תשובות אמת; אין בו רישום מדויק של מהלך החקירה; התייעוד הוא רישום מקוצר ומתומצת של פרקליטים אותו העד לא מאשר. **היוצא מכל אלה הוא שאין גרסה של העד שיכולה לשמש את ההגנה לחקירה נגדית. לכן, ככל שהיריעה רחבה יותר והסוגיות מהותיות יותר בראיון, כך נפגעת הגנת הנאשמים ביתר שאת.**
14. המאשימה ליוותה את החקירה מראשיתה. היא קיבלה החלטה מושכלת שלא להציג לעד בחקירה מסודרת, פורמלית, מחייבת ומתועדת כדין את המסמכים שבחומר החקירה. שהרי, המאשימה מכירה את כל המסמכים שהוצגו לעד בראיון, כבר מחקירותיו הראשונות ברשות ניירות ערך.
15. העד גם לא הופנה להשלמת חקירה במשטרה. זאת, בשונה למשל מעד תביעה אחר, עד המדינה, מר שלמה פילבר, שהופנה להשלמת חקירה שבמסגרתה הוצגו לו מסמכים (הגם שלשיטת ההגנה היה על המאשימה לבקש רשות לכך). המאשימה אינה יכולה לתקן את מחדליה אלה, באמצעות "ראיון עד".
16. טענת המאשימה לפיה טענת הנאשמים היא "מהומה רבה על לא דבר", כיוון שמדובר במזכר האוחז שבעה עמודים בלבד, היא ציניות שאינה במקומה. שהרי, על כך בדיוק מלינה ההגנה. שבעת העמודים שהועברו להגנה, טומנים בחובם עשרות רבות של עמודים שבהם הייתה אמורה להינתן גרסתו של העד, באופן סדור, מחייב ומתועד. חלף כך, על ההגנה להסתפק בתמצית בת שבעה עמודים שאינה ממצה כלל.
17. אין ולא יכולה להיות דוגמא יותר רחוקה לתיאור עניינו מהדוגמא שהובאה על ידי המאשימה כאילו ראיון העד שנערך לאילן ישועה הוא בבחינת הצגת שאלה לגבי סעיף מסוים במסמך בחקירה, ולאחר מכן בראיון העד הוא נשאל לגבי סעיף אחר ומוסר לגביו גרסה דומה (סי' 18 לתגובה).
18. טענה בדבר "גרסה כללית וברורה" שניתנה, כביכול, על ידי ישועה ביחס למכלול תכתובות היא חסרת פשר. מדובר במאות תכתובות, העוסקות בעניינים שונים, בזמנים שונים, וממילא התייחסות העד לכל תכתובת היא מהותית. יתר על כן, אם טוענת המאשימה כי כל התייחסותו של ישועה לכמות העצומה של תכתובות

שהוצגה לו בראיון היא הפניה לאותה "גרסה כללית וברורה", תתכבד ותפנה למראה המקום הספציפי אליו היא מתכוונת, ושאלו גם הפנה העד בראיון (כך לפי הנטען במכתב המאשימה).

19. ראיון העד של אילן ישועה, חורג חריגה רבתית מהצגת מסמכים שהם חלק "ממקשה אחת של תכתובות":

א. אילן ישועה נשאל במהלך ראיון העד אודות נושאים שכלל לא נשאל לגביהם בחקירתו;

ב. אילן ישועה מסר במהלך ראיון העד גרסה הסותרת באופן חזיתי גרסאות קודמות שלו;

ג. לאילן ישועה הוצגו טענות ההגנה במשפט, והוא נתבקש לתת התייחסותו אליהם.

20. עוד דוגמא להיפוך יוצרות מוחלט אצל המאשימה, היא טענתה לפיה מכיוון שמדובר ב"מגה תיק", היא יכולה להציג לעד מאות מסמכים חדשים במסגרת ראיון העד.

21. ההיפוך הוא הנכון. התנהלות המאשימה ב"מגה תיק" מחייבת אותה לדקדק דקדוק ראוי ומוקפד בדרך הילוכה על פי דין; התייחסות ראוויה להוראות החוק והפסיקה ותשומת לב מוגברת לזכויות הנאשמים. היא אינה מאפשרת לה לפסוח על כל הוראות הדין באופן הפוגע בזכויות הנאשמים להליך הוגן. איננו מכירים גם הוראת חוק או פסיקה המתירה לה ליטול את החירות לעשות כן.

22. המאשימה גם מתעלמת באופן מכוון מהצהרותיה החוזרות ונשנות בפני ראש ההרכב הנכבד כי "**בוודאי אנחנו לא אוספים ריענונים**". אם לא הייתה עושה כן, היתה מעבירה להגנה, לאחר כל מפגש עם העד את תרשומת הפגישה עמו.

23. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה מטעמים אלה כולם ולהורות כאמור בפרק ה' לבקשת הנאשמים 2-3:

א. **ייקבע כי השלמת החקירה שנערכה לעד היא פסולה וכי המאשימה לא תוכל לעשות שימוש בתוצריה.**

ב. **"משזוהמה" עדות ישועה באופן זה, אין מנוס מהוראה להעביר את ישועה להשלמת חקירה במשטרה כדין.**

ג. **להעביר להגנה, לאלתר, את מועדן ומשכן של כל הפגישות שקיימה המאשימה עם ישועה.**

בנוסף ובמבט צופה פני עתיד, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה, כדלקמן:

ד. **להימנע מלנצל את ריענון העד, שלא כדין, לביצוע השלמת חקירה.**

ה. **להעביר תרשומות מריענוני העדים מיד לאחר קיומם;**

יהל דאדו, עו"ד

נעה פירון, עו"ד
2,3 נאשמים

מיכל רוזין עוזר, עו"ד
חן, יערי, רוזן עוזר ושות', בייכ נאשמים 2,3

זיק חן, עו"ד